

ANUL II.

Nr. 8

SIBIU,
22 Februarie
1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor“ | Un număr din foale costă: Lei 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lei.

Spicuri din scriurile sf. Părinti.

Cel ce slujește diavolului, slujește unui tiran care-l plătește cu scărbe și amărciuni. O, nu sunt zadarnice cuvintele lui Dumnezeu care zice: Pentru că nu ai slujit Domnului Dumnezeul tău cu bucurie, vei slugi vrășmașilor tăi în foame, în sete, în goliciune și în lipsă de toate (cartea a V-a a lui Moise 28, 47). O, cât nu sufere mânișosul, zgârcitul, bețivul, trufașul, etc. Oh! căți s-ar face sfinti mari, dacă suferi pentru Dumnezeu aceea ce sufăr pentru diavolul!

(Sf. Ioan Gură de aur).

Pierde cineva un cal, un câne chiar, cu câtă străduință nu-l caută în toate părțile. Pierde însă împărația lui Dumnezeu? Doarme, glumește și râde mai departe. E de mirat că toți se rușinează dacă în treburile lumești sunt numi neglijenți, dar sunt atâția și atâția cari nu se rușinează ași neglijă lucru mânătirii sufletului.

(Sf. Ioan Gură de aur).

Impărația lui Dumnezeu nu se va da unor pierdevară, ci acelora cari luptă pentru ea și muncesc în slujba lui Dumnezeu. Toți ar voi să se mândrască, însă aşa mai pe ușor. E lucru de mirat că diavolul se ostenește atâtă și nu doarme ca să ne poată da pierzării, iar tu ești nepăsător când e vorba de fericierea sau osândirea ta cea veșnică. Dușmanul priveghiază, iar tu dormi.

(Sf. Ioan Gură de aur).

»Fiți gata!« — zice Domnul în evanghelie, dar omul parcă răspunde: mai am vreme. Ce nebunie! Pentru cel ce năvoi să se mândrască atunci când a putut, va fi dreptă pedeapsa de a nu se putea mândri atunci când va voi. Însă ar putea zice cineva: cine știe, s-ar putea întâmpla să mă întorc și să mă mândruiesc chiar atunci, în preajma morții. Dar eu te întreb: te-ai aruncat tu vreodată — sau te-ai arunca — în fântână zicând: cine știe, chiar dacă mă voi arunca, poate rămân în viață și nu mă voi îneca. O, Dumnezeule,

ce poate însemna aceasta? Cum întunecă păcatul priciperea! Despre trup vorbesc oamenii ca niște învățăți, când e vorba însă de suflet, vorbesc ca niște nebuni.

(Sf. Augustin).

Trăia odată un anumit Crizantin, om avut, dar cu nărvuri stricate. Când ajunsese pe patul de moarte, i se arăta diavolii în chip văzut, cerându-i sufletul. Atunci Crizantin le strigă îngrozit: Dați-mi timp, dați-mi timp numai până dimineață. Ei însă răspunseră: O, nebunule, acumă ceri tu timp? Ai avut atâtă vreme și ai perdit-o degeaba și acum ceri timp? Acum e prea târziu! — Si zvârcolinindu-se cumplit, își dădu sufletul Crizantin în mâinile diavolilor.

(Sf. Grigorie).

E curată nebunie — zicea un sf. Părinte — a nu voi să te gândești la moarte, dar e de o mie de ori mai mare nebunia de a te gândezi la moarte și totuși a nu face nimic pentru mânduirea sufletului tău.

Dacă moartea îl află pe om dormind, vine ca un fur, îl jefue, îl sugrumă și îl aruncă în prăpastia iadului. Dacă însă îl află priveghind, îl salută ca

un trimis al lui Dumnezeu și zice: Domnul te învită la nuntă; vino să te duc în împărația fericirii cei veșnice.

(Sf. Augustin).

Moarte bună — zice un

alt sf. Părinte — are acela, care a murit deja de mai înainte pentru lumea aceasta, amăsurat cuvintelor ap. Pavel: »am murit față de păcat« (Romani 8, 10) și față de lume.

(Va urma).

I. T.

CÂNTĂ SLUGA DOMNULUI LUMINA ȘI TINA

»Lumina cea adevărată«.

Ioan 1, 9.

Privește raza de lumină,
Cum calcă în pășirea-i lină,
Ca pe covor de muzelină
Prin văi de bălți, pe căi de tînă...

Dar haina razei de lumină
Rămâne albă și senină...
... Prin lumea de mocirlă plină,
Iți porți tu înima virgină?...

ZALE SCUMPE, ZALE FRÂNTE

»Duhul este care face viu«.

Ioan 6, 63.

Tu-ți legeni veșnic degetele grele
De perlele cu scăpărări de stele,
Ingrămădite din belșug pe ele!..

Tu, tot mai mult îți zăvorăști în zale
De aur, arcul pântecelor tale...
Da'n schimb: îți-ai frânt tu zalele 'nfrânrăii, —
Si 'n trupul tău, ca valurile mării
Mugesc și pradă dracii desfătării!..

A. NANU.

Un întrelept fel de a mulțumi lui D-zeu.

Brașov, 2 Ian. 1931.

Iubite părinte Trifa! Sunt 2 săptămâni, decând soția mea se află în Spitalul din Brașov, unde a fost supusă unei grele operații. D-zeu i-a ajutat cu mila Sa nemărginită, să se vadă trecută peste primejdie. Ciasurile de suferință i s-au prefăcut în ciasuri de înălțare sufletească, adâncindu-se mai mult ca altădată în minunatele învățături ale Mântuitorului Isus.

Ca mulțumită Tatălui Cercesc pentru bunătatea Sa, de azi înainte și dânsa și eu, întrăm și după formă, căci cu inima am fost și pân'aci, în Oastea Domnului, cu hotărârea să ajutăm a aduce roade că mai îmbelșugate în via-

Domnului! — pe care îl rugăm să-ți dăruiască și frăției tale sănătate, ca să mai poți lucra pentru întărirea Impărației Lui pe pământ.

Cu dragoste frătească:
Protopop Aurel Nistor
și soția Maria n. Micu
din Sf-tul Gheorghe.

Ce frumoasă e pilda pe care o dă preacucernicul părinte prototiereu Nistor, prin scrisoarea sa de mai sus! Si pânăcum sf. Sa a fost un foarte muncitor conducător de Oaste la Sf-tul Gheorghe și în tractul protopopesc condus de Sf.-sa. Si mai vârtos de aci înainte va fi. Răsplătească D-zeu cu deplină sănătate, dăruită sf. sale și scumpei sale soții, binele ce-l face, prin pilda și prin munca pentru sfântul tel urmărit de Oastea Domnului!

Cum se salută cei din Oastea Domnului?

O dovedă despre slăbirea creștinismului adevărat sunt și salutările creștinilor de azi. Din salutul oamenilor de azi, evanghelia lipsește aproape cu totul.

Viața celor dântăi creștini era plină de salutări duhovnicești, pentru că pe atunci era plină lumea de oameni duhovnicești (ce frumoase salutări sunt în epistolele ap. Pavel!). Azi însă au dispărut salutări duhovnicești, pentru că lumea este plină de oameni lumești. De altfel e și firesc să fie așa: oamenii cei lumești nu pot folosi decât salutări lumești. La așa cap așa căciulă. Un așa fel de salut este spre pildă vorba: »servus«, care a pătruns și pe la sate. E o vorbă latină, ce înseamnă »slugă«, »rob«, adică: Sluga dulie!... Va să zică, creștinul de azi zice, sunt »sluga tău«, în loc să zică sunt robul Domnului și sluga Lui. Nici binețele »Bună dimineață«, »bună ziua« n'au nimic cu măntuirea sufletului.

Ce fel de salutări să folosim noi, ostașii Domnului? Negreșit trebuie să folosim salutări creștinești. În nordul țării printre Românii gr.-catolici, se folosește salutul: Laude-se Domnul Isus Hristos, la care cel salutat, răspunde: In veci, am.

E o salutare frumoasă, dar nu e deloc în firea limbii noastre. E o traducere din cuvânt în cuvânt din ungurește, dela ungurii catolici (dicsertessék Jezus Krisztus). Românul nostru zice: Slavă Domnului. *Slăvit să fie Domnul!* Aceasta

e o frumoasă salutare creștină nească-românească.

Noi putem dar folosi acest salut în forma: *Slăvit să fie Domnul!* — Este aceasta o salutare de slavă lui Dumnezeu și e cea mai potrivită, după ce noi clipă de clipă și în toate felurile, trebuie să-l slăvim pe Domnul pentru datorile de cari ne-a înrednicit.

O salutare potrivită ar fi deci aceasta: *Slăvit să fie Domnul!* la care cel salutat ar răspunde: *In vecii vecilor, am!* sau: *In veci, am!*... sau: *Amin, toată slava Lui!*

O salutare potrivită ar fi aceasta: *Pacea Domnului!* — la care cel salutat răspunde: *Să fie cu noi cu toți.* Acest salut își are obârșia în cuvintele Mântuitorului când a trimis pe apostolii Săi zicându-le: In orice casă veți intra, să ziceți întâi: »pace casei acesteia« (Luca 10, 5).

Pace casei acesteia, este un frumos salut pe care îl putem spune întrând în casele fraților noștri ostași.

Un alt foarte frumos și potrivit salut ar fi și acesta: *Hristos în inimele noastre*, la care se răspunde cu: *Să fie totdeauna.* Unii din ostași se salută și cu cuvintele: Te salut în Domnul Isus, iubite frate.

Să folosim deci astfel de salutări creștinești. Si prin salutările noastre să-L vestim și să-L mărturisim pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

(Luată din carte Oastea Domnului care se află sub tipar în ediția a 4-a).

PSALM.

Coboară-ți, Doamne, ochii
Blajin asupra mea,
Si-arată-mi calea dreaptă
Să ies din noaptea grea,

Ca inima-mi rănită,
Bolnavă de păcate,
Să înseteze veșnic
De-acum după dreptate.

Din locul și din Tronu-ți
Privește-mă cu milă
Căci și eu sunt, Stăpâne,
Făptura ta umilă;

Trimite-mi raza sfântă
A milei tale bune,
Si-ți voi aduce veșnic
Cântări și rugăciune.

Trecutul ce pe vremuri
În mreje de păcat,
Tinutu-mă la sine
Adânc încătușat,

De-acuma înainte
Uita-l-voiu pe vecie
Si-ți voi sluji, Părinte,
De-acuma numai Tie;

Iar asternutul moale
Îl voi străpîni încet,
În clipe de odihnă
Cu lacrimi de regret.

Îndură-Te de mine,
Umilul rob al Tău,
Căci prea multă arde jarul
Părerilor de rău.

Ioan Bătrâna, Voivodeni.

Drept am fost și m'am rătăcit și Domnul semne mi-a arătat!

Mișcătoarea mărturisire a unui fost înstrăinat. — Freotul bun, toate le poate îndrepta!

Drept am fost și m'am rătăcit, și Domnul semne mi-a arătat... Întrând în marele și sfântul post, mărturisire fac în fața a tot poporul, ca să știe și alții, și de rău să se ferească. Iaca eu Nicolae Maier din comuna Hosman (jud. Sibiu) am pătit acestea: În anul 1924 m'am

înscris în Oastea Domnului și bine mi-a fost mie. Aveam pace în suflet și mulțamire în inimă. Dar se vede că unele diavolului lucrau tare în jurul meu, și odată m'au biruit, că m'am trezit iară căzând în păcate, lăsându-mă în brațele plăcerilor lumești, la beutură, la

fumat, la sudalme, — înstrăinându-mă iarăși de D-zeu.

Dar vai mie! Că în cei 2 ani cât am luncat așa, depărându-mă de Domnul, grele semne mi-a arătat mie Domnul:

În acest timp am fost bolnav în repetite rânduri; mi-a fost bolnavă și femeea de credere că o să moară; mi-au murit 2 copii, și am avut pagubă mare în vite, în porci, de am sărăcit de-a binele...

Această scufundare se vede că m'a desmetecit, și m'am oprit de pe drumul cel rău și m'am întors iară la Domnul, și par că am intrat în altă viață. Femeea mi s'a făcut sănătoasă, 3 copii cresc și-s zdrăveni și lucrurile se întorc spre bine, — și materialicește, și sufletește. Că ne-a trimis D-zeu un

preot bun, călugăr, din Moldova, Eugenie Brânzescu, care ne face slujbe frumoase și ne spune predici plăcute, și s'a pornit iară și la noi mișcarea pentru »Oastea Domnului«, căci părintele o iubește și prețuște, și e nădejde că în curând vor fi înscrise mulți și aduși la viață curată creștinească a Oastei.

Eu azi mă rog lui D-zeu să mă ierte de rătăcirea în care căzusem, și să ierte și să ajute tuturor ostașilor și ostașelor de pretutindenea, — pe cari îi rog, ca și ei să se roage pentru mine să-mi fie Domnul măngăietor și ajutor, ca și lor tuturor, întrând cu inimă bună în Oaste.

Nicolae Maier și soția Ana. (Hosman).

Pedeapsa dată de Dumnezeu pe loc pentru jurământul strâmb!

O întâmplare zguduitoare, care arată cum Dumnezeu e peste tot locul și vede ce facem!

Cele ce le scriem aci nu sună născociri ori istorii auzite numai, fără a se ști de s'au petrecut așa ori nu, — ci e un fapt petrecut aievea în orașul Turnu Măgurele, pe fârmul Dunării, în 24 Ianuarie a acestui an, și e descris prin foile mari din București. Iată cum descrie vestitorul din acel oraș întâmplarea:

Constantin Petre și Ilie Pișcariu, din com. Merigoala, fiind dovediți că au adus prin contrabandă (pe ascuns) tutun și țigări din Bulgaria, au fost osânđiți de diregătorii R. M. S. la câte 20.000 lei amendă, (pedeapsă în bani).

Făcând apel, pricina lor a venit înaintea Tribunalului Teleorman, s. II-a în fața d-lui președinte Martinescu și Ionescu-Lița, unde urma să se asculte martorul Petre Vilara, cerut de dl procuror Gheorghiu.

Părății, cari își dădeau seamă că de ascultarea acestui martor atârnă soarta procesului, l-au luat de acasă, i-au pus la îndemâna o mașină spre a-l duce la Turnu și pe drum i-au făgăduit o mulțime de bunătăți, dacă va mărturisi bine pentru ei. Petre Vilara primi, și iată-l înaintea judecătorilor.

După ce jură pe cruce, începu a spune — tot-tot în sprijinul părăților, tăgăduind orice amestec al lor la săvârșirea faptului.

Avocatul acestora, sigur de isbândă, se pregătea să ceară judecarea cu bine pentru cei învinuți, când deodată, pe un ton foarte blajin, dl președinte Martinescu zice martorului:

»Bine săi omule, eu văd că tu minți. Nu știi tu, că pe martorul mincinos îl pedepsește și Dumnezeu și legea?«

La aceste cuvinte, Petre Vilara rămâne ca trăsnit! Încercă să îngâne câteva cuvinte, dar ele îl rămân în gât; ochii îi se opresc pe cruce, corpul începe să-i tremure și deodată se prăvale în nesimțire pe dușumea (podea).

In sală și apoi îndată în tot palatul tribunalului, lumea rămâne uimită. Ședința se ri-

dică și toți aleargă să dea ajutoarele de lipsă martorului, care abia după o jumătate de oră își revine în simțire.

Părății și-au mărturisit vina de-a-l fi făcut ei să jure strâmb, și nu se știe dacă pedepsei de 20.000 nu i se va adăuga și pedeapsa pentru îndemn la jurământ fals, și la celalalt pentru jurământ...

Atâtă scrie la gazeta din care scoatem întâmplarea. Noi nu mai avem de adaos nimic, decât că, să se cutremure tot slabul de înger, care s'ar lăsa ademenit să se pună mărturie mininoasă și se joare strâmb, — căci jurământul strâmb loveste în suflet ca izbindu-l cu o piatră, și acela se zgudue, și mâna lui Dumnezeu încă nu e departe! — Si rar astfel de păcătos, care să nu fi fost deposit în curând după spurcarea sufletului său cu acest păcat greu. De-a scăpat de urmare un timp oarecare, dar pedeapsa negreșit i-a venit, uneori asupra casei lui și a copiilor lui.

Fă-ți trei cruci și zi »Doamne apără!...«

Spre stire.

La redacția acestei foi vin zilnic foarte multe scritori. Unele din ele sunt scrise cu creionul (ceruza) așa de rău că nu se pot citi decât ghicind cu greu ce vrea să fie?, altele scrise îndesat și mărunt, și lung de tot. Aceste scritori rămân necetite până când va fi răgaz și pentru ele. De acea rugăm:

Scrieți curat, citet, nu prea înghesuit, și numai pe o latură a hârtiei și și pe asta lăsând la o margine loc gol de 2 degete și jumătate, — căci atunci acolo se pot face întregiri, îndreptări. Si scrieți cât mai pe scurt ce dorîți, că înțelegem noi ce vreți și, de aflat în lipsă, mai întregim noi. — Scrisorile lungi și prea îndesat scrise, rămân necetite!, și așa cele vestite în ele nu vin la tipar decât mult mai târziu.

RAPOARTE

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Seaca (j. Olt).

— Milostenie creștină. —

Cu bucurie și mulțumire vestim că de sf. Sărbători, frații Ostași din com. Seaca, în urma sfaturilor date de către cucernicul Părinte sufletește Prot. C. M. Seiculescu, au plecat prin comună și au strâns ajutoare pentru familia lui C. Mareș, care în urma unei boale a rămas surdo-mut și paralitic, cu o familie de 6 membri muritori de foame.

Așa am ușurat pentru câtva timp nevoie familiare ale acestui nenorocit și rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ajute de a mai putea da și pe viitor așa ajutoare, împlinind datorința de milă creștină față de deaproapele noastre.

Secretariatul Oastei.

La Mândrești, Mânjina, ș. a.

Ostașii din comuna Matca-Corod (j. Tecuci), am luat și noi cu drag bățul apostoliei și pe 11 Ian. am fost în comuna Mândrești (j. Tecuci) unde am luat parte la slujbă, iar după masă adunare la fratele Zaharia până la ora 4, când ne-am despărțit cu inimi bune.

Frații Paraschiv S. Sârghe și Costin Șt. Iftimie, au plecat cu cărți spre Mânjina (j. Covurlui), unde au avut și au dat măiastră luptă cu baptiști și Constantiniști, cari la rugăciune stau cu ochii închiși și cruce nu-și fac!...

Noaptea pe la 2 am plecat la Pechea, unde a doua zi a fost adunare frumoasă, vorbindu-se mult și lămuritor despre secte.

Și în alte părți am fost, la Galați și prin satele de pe drumul Galați-Tecuci, împărțind cărți și sfaturi, — spre mărire lui D-zeu, care fie lăudat. Am umblat 200 km. în 7 zile, și dacă ne era sufletul plin de dragoste în Domnul, n'nam simțit nici o oboseală sau zdrobire...

C. Șt. Iftimie, ostaș, Corod.

Din Buteni (j. Arad).

Subsemnatul ostaș am cerut la 1 Februarie pe frații din Buteni (j. Arad), unde am petrecut împreună 2 zile scumpe sufletești. Sâmbătă seara am petrecut în casa unui frate până la 12 ore cu cântări și vorbiri. Duminecă am fost la prea-frumoasa biserică de aici, care întrece în frumuseță toate bisericele din împrejurimi! E zidită în 1928 și 1929. Laudă acestor minunați credincioși! A slujit părintele I. Groza, tînând o cuminte vorbire despre zmerenie.

Răspunsurile le-a dat admirabil cor bărbătesc, având meșter conducător, pe Ruja Gavrilă. Acesta văzând că baptiști au fanfară (cari, durere, s'au încubat și aici) și cu aceea au reușit de au adunat lume la ei, a înfințat și dânsul o muzică, cu care laudă pe D-zeu în biserică. După sf.

Liturgie muzica ne-a cântat mai multe cântări religioase în fața bisericii.

După masă ne-am adunat la programul zilei în școală. Mare mi-a fost bucuria când am văzut școala cea mare aşa de plină de credincioși, dorinci după cuvântul lui D-zeu. Adunarea s'a deschis prin o rugăciune, apoi cetiri din sf. Scriptură de subscrișul, și vorbire despre sf. Cruce, Icoane și altele. Cățiva copii au declamat poezii religioase și s'a cântat de toți foarte frumos. Luminat a vorbit fratele conducător al Oastei, Braițiu Ioan.

Seara ne-am adunat din nou la rugăciune unde fratele Braițiu a cunoscut despre Fecioara Maria.

La ora 10 ne-am despărțit după o rugăciune și îmbrățișându-ne frătește și cu lacrami de bucurie în ochi...

Fărcaș Gheorghe, ostaș.

Din Mălăiești (Prahova).

Ostașii din Cosmina aflând că la 7 Decembrie este Cerc preotesc la Mălăiești, am plecat 24 de ostași și ostașe în 2 căruțe. Mergeam cântând și adunând încă și pe alții. Acolo am văzut lucru frumos, slujbă frumoasă în sobor și ostașii am cântat răspunsurile la sf.

Liturgie, și am ascultat predici foarte placute: părinte N. Predescu a vorbit despre viața sfintilor, la parastas a vorbit părinte. Dinușescu, apoi ostașii au cântat »Veniti, veniti...« Au mai vorbit preoții I. I. Daru, Marinescu și Frânculescu; ostașii au întrețesut cântări potrivite și foarte plăcute. Am mers apoi acasă cu frumoase învățături, lăudând pe Domnul.

G. Tudorachi, ostaș.

În propoveduire.

Pentru ca să mai smulgem câte-un suflet din brațele duhului rău, am fost în preseara Botezului Domnului la Ficătar (Bănat) și am vorbit multor bărbăți și femei, iar la 17 Ianuarie am fost primiți cu bucurie de altă ceată de 60-70 de oameni tot în Ficătar. Am ținut adunare deschisă cu »Tatăl Nostru« apoi cetire din sf. Scriptură, alte cântări și iară cetiri. Doi baptiști au venit și ei spunând că tare le plac cântările noastre. Întoarcă-i D-zeu la turma cea bună. Creștinilor aşa li-au plăcut această adunare creștină încât nu au plecat acasă decât pe la ora 3 noaptea. Dee Dzeu peste tot locul rod bun.

Roman Branu, ostaș.

Din Lancrăm (j. Alba).

Pornirea credincioșilor pentru a-și agonisi o hrană mai lucrătoare pentru suflet, se simte și la noi. Ea s'a văzut bine în adunarea ce s'a ținut aici mai nainte. Anume, la întâvare unor frați ostași din Lancrăm, s'au adunat mai mulți ostași propovедitor din comunele vecine: din Săsciori în frunte cu fratele inv. Ma-

rini și sora învățătoare Mărioara, din Ighiel, fratele Opris mai mulți frați și ostași din Sebeș, din Șibișel, Petrești Păclișa și Daia. Adunați aici, cu toții am mers la sf. biserică unde a venit și popor foarte numeros. S'a slujit veernica, apoi părintele Vasile Mateiu a tâlcuit frumos sf. evanghelie a zilei, după care s'a trecut la programul oastei:

Dl. inv. Marini a rostit o rugăciune de deschidere, după care a vorbit fratele Opris din Ighiel, fratele I. Moga din Sebeș o cetire plăcută, fr. I. Marini (Săsciori) a vorbit despre viața sf. Ioan Botezătorul; — apoi copilași ai fraților din Lancrăm au spus poezii de tot frumoase. Fratele Marini a vorbit despre rosturile Oastei, și încă fr. Opris despre pânea cea sufletească după care oamenii ar trebui să râvnească mai mult și ca după cea trupească. S'au mai cântat cântări apoi părintele Matei a mulțumit ostașilor oaspeți pentru petrecerea sufletească ce au făcut poporului de aici, încredințând pe deplin bunul popor credincios, că Oastea Domnului e parte viuă din sf. noastră biserică, și nu o pornește sectară. De aceea și aici tot mai mulți se alipesc la mișcarea curățitoarea de suflete.

Ostaș călător.

Din Lissa (j. Teolorman).

Înțelegându-ne între noi frătește, ostașii din Lissa, Vâñători și Vișoara, am mers pe 26 Decembrie (a doua zi de Crăciun) în Lissa, unde am luat parte la sf. slujbă, iar după masă în sala Școlii la sărbărea Școlară, după care a urmat programul Oastei: Deschiderea cu cântecul »Veniți, veniți!« adus dela frații din București. Apoi T. Călin, președintele Oastei din Vâñători, a vorbit despre legătura ce o are la casa sa fiecare meseriaș în carte care-l îndrumă cum să lucreze. Așa și creștinul cuminte trebuie să aibă la casa sa un îndrumător, care e sfânta scriptură, din care atâtea bune poate învăța. — S'a vorbit despre cei ce se zic și ei creștini, dar hulesc biserică lui Hristos. S'a cântat »Bate moartea«. S'a predat o mică piesă despre betie și tutun, scrisă de T. Călin, apoi iară cântări și poezii. S'a petrecut frumos, spre lauda lui Hristos. După închidere fratele Călin a mai vorbit, mult și bine, poporului adunat și de bune învățături însetat!...

T. Călin.

Din Vutcani.

Pe ziua de 18 Ianuarie ostașii din Albești ne-am dus la frații din Vutcani (10 km.) — Am fost la biserică. La urmă am cântat câteva cântări duioase de ale Oastei. — Preotul îndrumător Gh. Vasilache a rostit o simțită vorbire despre rătăcirile dela dreapta credință, cum sunt sectarii. — După masă adunare la un frate, C. Costică, cu cântări și vorbiri.

Am mers apoi și la adunarea baptistă, unde i-am ascultat, apoi am cerut să vorbim noi, și am vorbit frumos de

sf. cruce, și am sărutat icoana ce o adusesem cu noi... — Atunci muerile baptiste s-au înfuriat, și ele au început zarva și s'a iscat ceartă. Au intervenit jandarmii cari erau de pază pe uliță. Adunările noastre sunt pline de duhul blănădei și a iubirii, a lor pline de ură...

E Sponachi, ostaș.

— Sfătuim pe ostași să nu mai meargă, nici cu gândul bun de a întoarce pe rătăciți, la adunările baptiste, căci duc numai la tulburări pe cari nu trebuie să le dörim. — În alt fel, prin purtare frumoasă și cuvântări luminate, se cuceresc și întorc și cei rătăciți, nu prin amestec cu ei, care nu are sfârșit bun.

În propoveduire.

— La Făgăraș. —

Prea zeloșii ostași ai Domnului din Viștea de sus, condusi de bine înțelegătorul preot Vasile Serban, a fost în ziua de 2 Februarie (la întâmpinarea Domnului) în orașul Făgăraș, mergând 21 de frați (cale de 25 km.). În Făgăraș au fost cu dragoste primiți de Sora Tăflan și soțul său Romul, fost deputat. Au mers la biserică, unde preotul a arătat poporului ce oaspeți dragi au azi între ei. După biserică au mers în Sala Centrală, unde s'a vorbit despre rostul Oastei, iar un domn profesor care a luat parte, a stăruit pentru oaste și aci și în comunele din ținut, — că lucru de mare folos îndeplinește.

Vas. Serban, ostaș.

— La Sadu. —

— În cale de propoveduire a umblat la 25 Ianuarie zeloșul ostaș Toma Loghin din Sibiu, în com. Sadu, fiind cu drag primit de frații Nic. Cimpoca și Ioan Boleta, cu cari mergând la sf. biserică, s'a adunat popor credincios de a umplut-o. După sf. liturgie, cucernicul preot Dumitru Bunea a dat voe oaspetelui venit în propovedanie, să vorbească poporului despre Oastea Domnului. — La ora 4 dimineață de a asculta bunele învățături, s'au adunat în casa fratelui Ioan Boleta. Adunarea s'a deschis cântându-se Tatăl Nostru. Au vorbit cu căldură și adâncă credință Ioan Boleta și alții.

— De aci ostașul propoveditor a plecat la Cisnădie, unde a fost primit foarte bine de credinciosul I. Pitiș, având prilej să sămăne cuvântul bun al Domnului în multe inimi și aci. — Apoi prin alte părți.

Un răspuns.

D-sale Stefan H. în T. Dacă e dorința poporului ca să se întregească și parohia a două, arătați aceasta dorință la sf. Episcopie a Aradului, care va ține negreșit sămă de aceea, că și Oastea Domnului ar avea un sprijin întrânsul. Cu cei cari aici nu vă înțeleg, nu vă certați, nu vă părăti, că acest lucru nu ajută, ci strică chiar, mișcării.

Intrări în „Oastea Domnului”

Intrarea unui sat întreg.

Preacucernice Părinte Trifa! Subsemnații enoriași ai parohiei Tamani, comuna Geoseni, (j. Bacău), în frunte cu parohul și cântărețul parohiei noastre, cu bucurie Vă aducem la cunoștință că cu începutul anului nou 1931, ne-am hotărât să ne înscriem în Oastea Domnului, făgăduind înaintea Tatălui Cercesc, că pe cât e omenește cu putință, ne vom lăsa de calea cea rea și vom urma calea și poruncile bisericei, mama cea bună a noastră a tuturor.

Dacă ne ajută D-zeu, ne vom face și un steag, pe care îl vom sfînti la Dumineca Tomii, când avem aici și cercul pastoral preoțesc cu multă lume și din jur. Atunci mulți vor fi încă aduși la calea Domnului Iisus. — Iată cei înscrisi la noi:

Preot Eugeniu Podoleanu; Ariștița C. Cojocaru și Ecaterina, Elena C. Mazarini, Dtru Capșa cu membrii familiei: Maria, Lucia, Margareta, și Dumitru, Maria Iancu Drăghici, Ileana V. Curalaru, Grigore Scurtu cu Maria, Neculai Cristea cu Ariștița, Ion Gh. Drăghici cu Maria, Vasile Vasiliu cu Catrinca, Ghijă a Angheloi cu Maranda și Olimpia, Gheorghe I. Bălău cu membrii familiei: Victoria, Aglaia și Maria, Maria Drăghici, Elena V. Vararu cu Neculai și Vasile, Constantin Furtună, Gheorghe Gh. Rotaru cu membrii familiei: Maria, Maria și Gheorghe, Andrei Samoilă cu Maria, Elena Gh. Vararu cu Mandița și Dumitru, Vasile Samoilă cu Gheorghe, Casandra Matei, Vasile Jaleru cu membrii familiei: Natalia, Neculai, Maria, Niță Vasiliu cu Maria și Elena, Iordache V. Neacșu, Ioan Vararu cu membrii familiei: Aglaia, Virginia, Adelina, Emilia, Aurelia, Constantin I. Ungureanu, Neculai Carabula cu membrii familiei: Marița, Maria, Vasile, Mihai Jaleru cu membrii familiei: Catrinca, Frăsina, Spiridon, Aurora, Virginia și Nicodim, Ghijă Anca cu Aglaia, Zancu Candurachi cu membrii familiei: Anica, Ioan, Maria, Anica și Vasile, Dumitru Miron cu Maria, Gheorghe N. Nichita cu membrii familiei: Maranda, Olga, Elena, Ioan și Mandița, Gheorghe Hermeziu, Simion Hâineală, Teodor Spencic cu Anica, Ioan Anca cu membrii familiei: Ghijă, Maria, Anica, Saveta, Ioan, Natalia și Casandra, Marghiola Gh. Simion, Mihai Condurache cu membrii familiei: Anica, Ioan, Maria și Elena, Anica V. Tocu, Gheorghe Gh. Bocu cu Anica, Neculai Gheorghită cu Lucreția, Mihai Pascu cu Ioana și Vasile, Constantin Chiriac cu membrii familiei: Maria, Neculai, Constantin și Teodora, Elena C. Simion, Maria C. Gheorghită, Aneta I. Iosebică, Neculai Florea. De toți: 45 de familii, cu 120 de sufltele.

Din Brăstăvății (jud. Romanați) se înscriv 7 ostași trimițându-și »declarația«, prin îndrumătorul lor Stefan F. Jianu, în următoarele mult grăitoare versuri:

Sunt fericit că văd bine
Că astăzi Domnul cu mine
Mare minune-a făcut:
Nu mai sunt cel din trecut
Când mergeam la făgădău
Să „njuram așa de râu
De mă „nfioram și eu!
Mă culcam și mă sculam,
La Domnul nu mă rugam,

*Si de Domnul depărtat
Trăiam un traiu blăstămat, —
Dară Domnul drept și blând
Datu-mi-a cerescul gând
Să mă „ndrept spre El și eu
Lăudând pe Dumnezeu.
Mintea mi-a venit la loc
Să-mi merg toate cu noroc.
Mă scriu, mulțumindu-i Lui
Azi în Oastea Domnului!...*

Stefan F. Jianu

și fiul său George, urmați și de frați: Ilie M. Dudău, Oprea P. Geapănă cu soția Eugenica, Dumitru P. Diaconescu, Steliană I. M. Dudău a vechiului ostaș Ilie, Maria F. T. Mantea soția vechiului ostaș Fr. T. Mantea, din Brăstăvății.

Din Vărbila (j. Prahova): Ion C. Preda, Stefan Grigore Cojocaru, Stoica Lascu, Ion M. Cândeală, Vasile M. Cândeală, Neculai N. Cândeală, Vasile Răbăea, Constantin I. Păduraru, Vasile Giurea, Iordache Slănicianu, D-șoara Ioana Plăeșau; D-nele: Vasilica I. Preda, Maria I. C. Preda, Steriana C. Păduraru, Eugenia Vasile M. Gândeală, Maria Iordache Slănicianu, Maria Vasile Giurea.

Din Pripiceni (j. Orhei, Basarabia): Alexei Gârșteanu; — din Vasilea (j. Caraș): Rozalia Lucaciu n. Cărmăzău; — din Ohaba (j. Alba): Gheorghe Moldovan și Maria Aron; — din Dondușani (j. Soroca, Basarabia): Nicolae C. Gelețchi; — din Fărcașa (j. Neamț): Ana Gh. Filip; — din Strâmbeni (j. Prahova): Joia St. Ioniță, Anica C. Dumitru, Anica S. Sinosu, Maria Gh. Popa; — din Amara (j. Râmnic-Sărat): Ștefana St. Cojocariu, Dragomira Constatin E. Nitu, Ileana Ghiță Eamandei; — din Dragos-Vodă (jud. Ialomița): Florica R. Dan; — din Cornile Caprii (j. Iași): Dumitru Iacob și soția Floarea, Dumitru Cucos, și soția Catinca, Vasile Oprea, Vasile Mahalagiu, Gh. Florea, Gh. Avădanii, Elisabeta I. Grubinschi; — din Brătulești (j. Roman): Iordache Pădurari, Costache Murarii; — din Reșița (Bănat): Ioachim Pârvu; — din Vendee (Vâlcea): Ana T. Dârzu, Ion Ad. Tărtăreanu, Ioana I. Boțocan; — din Nadăș (j. Arad): Moț Ior, Bacoș Carol, Antone Huzian; — din Vîtiori (j. Prahova): George C. Nițu; — din Râmnic-Sărat: Stelian Iorgulescu.

Din Pechea (j. Covurlui): Maria Ene Zaharia, soția ostașului Ene I. Zaharia, urmând pilda luminată a soțului, intră în Oaste cu fii lor: Maria, Ion, Constantin, Dumitracă, Ruxanda și Anuța; — din Copalnic (jud. Satu-mare): Vasile Florian; — din Cărbunari (j. Satu-mare): Ioan Radu; — din Surduc (j. Satu-mare): George Dragomir, cântăreț; — din Poiana-mare (j. Dolj): Ilie St. Mannea, Ion Ilie Bancă, G. St. Micu; — din Merișorul de munte (jud. Hunedoara): Isaie Ciuculescu; — din Rediu (Vaslui): Th. Iacob și soția Elena, cu fiile Gheorghe și Ioan; — din Brodoe (j. Vaslui): G. Sfeteie și soția Elena, I. Chirita și soția Profira, Ion V. Antochi și soția Elisabeta, Ion Th. Antochi și soția Maria, G. G. Butoi și soția Elena, I. Zahia Dobărceanu, Gh. Amariei, V. Th. Antochi și soția Elena, Gh. Florea și soția Elena, Vas. V. Antochi, toți 17 însă aduși la calea Domnului prin zeloasa stăruință a fraților G. Sfetean și I. Arhirie din Vaslui; — din Berința

(j. Satu-mare): văd. Ungur Dochia; — din Căprioara (Severin): Gheorghe Toma, Alexandru Drăgan, Iliana Miliscu și Ioan Cancari; — din Hangu (jud. Neamț): Emanuil Săvoaia, Ioan T. Ursu și Vas. N. Simionescu, Nicolae și Natalia Simionescu; — din căt. Heci, comuna Lespezi (j. Baia): George I. Ungurean și soția Rucsanda; — din Șaroșul-săs. (j. Târnă-m.) Ioan Rus; Ioan Mantea dela Școala normală din Chișinău, cl. V.; — din Daia rom. (jud. Alba): Aurel Demian, văd. Ioana Demian, și Rafila Cibu; — din Tău (j. Târnava-mică): Ion Muntean și Ion Mondoc; — din Bacău: Gh. Miriuța cu soția Ecaterina și fiica Ana, Andrei Morariu cu soția Maria și fiicele Ileana și Aglaia; — din Griești (Vaslui): Mihai Plie un tâmplar; — din Prilipeți (j. Caraș): Ilie Ursu Creangă; — din Budinți (jud. Timiș): Achim Gheță; — din Târnova (j. Arad): Ilie P. Crăciunescu cu soția Mitrodora și Ilie Tolea; — din Cârna (j. Alba): Ioan Cișan și familia, Trifan Alecsandru și familia, Maria Rotariu; — din Slatina: Alex. N. Popescu, depozitarul de sobe de teracotă; — din Govodarva (jud. Mehedinți): Vasile Cioară; — din Durnești (j. Botoșani): Dum. Terciu; — din Dărăbani (j. Dorohoi): Emilia Gh. Gh. Lăvădaru; Ion D-tru Scutariu (căt. Concesti) și I. V. Azamfirei (căt. Esancu); — din Vrâncioaia (satul Topești, Putna): Iftimia G. Cristea; — din Câmpurile (Putna): Epitropul Tanasache Lupușan, Constantin și Măriuța Andronic.

Din Fântânele (jud. Iași): Paraschiva Tănase și Profira Constanță Luca; — din Limba (j. Alba): Raveca Bucur I. Nicolae; — din Drăgoești (jud. Timiș): Romulus Braicu și soția Eva; — din Baroș (jud. Timiș): Ana Găină și Ana Izdrea; — din Bicaz (j. Neamț): Ana Gavrilă Calistru; — din București George Seceleanu; — din Orăștioara-de-sus (jud. Hunedoara): Ivan Toderescu; — din Rosetti (j. Ialomița): George Tompa; — din Huedin (jud. Alba): elevul dela Școala de Arte și meserii cl. 4 Teodor Cârlig; — din Lugoj (j. Severin): Cornelia Preda și Sofia Micșă; — din Budureasa (j. Bihor): G. Bozian și Ioan Popa; — din Hanu Conachi (j. Tecuci): Dumitru I. Gheorghită; — din Telega (j. Prahova): Alexandru A. Dragusin; — din Fînteșul-mare (j. Satu-mare): Drugaș Vasile și soția lui Anica; — din Drăgănești (j. Tecuci): Ion S. Lupu; — din Tiha Bârgăului (j. Năsăud): Palaghia Dodul; — din Curtici (j. Arad): Sabina Negru lui George; — din Dărăbani (j. Dorohoi): Maria Gh. Stefancu; — din Ijdileni (j. Covurlui): Ana Gh. Muntean; — din Salonta, dl. Ioan Jiglan, agronomul regional, care luând parte la o săfărișire de steag, așa i-a plăcut ce a văzut și a auzit acolo, încât să a înștiință și d-sa »ostaș!«; — din Coarnele Caprii (j. Iași): Vasile Oprea, Elisabeta Grubinsky, George V. Florea, Dumitru Cocori cu soția sa Catinca, Gh. Avădanii, V. Mahalagiu, Elena Gh. Pavel, Elena V. Bâgu, Dumitru Iacob; — din Almășelul de mijloc (j. Hunedoara): Florea Demian; — din Coroi

Sântmărtin (j. Târnava-mare): Ionel Tatomir, V. Buzilă, cantori; — din Pechea (j. Covurlui): Petreache C. Boldea, Toader St. Negoiță, Alex. S. Serea, Maria E. Zaharie; — din Vâlișoara (j. Hunedoara): Sina Ioan și soția sa Maria; — din Petroșeni (j. Hunedoara): Ardei Todor cu soția Rozalia și fiica lor Sana, Ion Tăbăcar și soția Raveca, Cilie Iosif, Francisc Emil, Veti și Ana; — din Câmpul Părului (j. Romanați): Ion Sâiu, cu fiul său Irimie și soția acestuia Oprica și fiul lor George, Tudor Bădoi cu soția sa Petra, Oprea N. Predescu cu soția Ioana și mama Nastasia, Floarea Nic. G., Dinu Andreianu, Ion Sâiu, Nic. Fl. I. Ghiță cu soția sa Stanca și fiica lor, Petra N. Florescu, Andrei Gh. Pican, Stefan Gh. Vava, George I. Barbul, și dșoara Marioara Tudor S. Rădoi, — aduși de stăruințele ostașului I. Dită, C. Ilie; — din Obârșia nouă; — din Drăgoești (Banat): Roman Brâncu și soția Eva; — din Ilia (jud. Hunedoara): Iancu Florea, Maria Hui cu fiica sa Anuța și Paul Matei; — din Vaideeni (jud. Vâlcea): Ana T. Dârzu, Rusalina A. Ivan, Ioana I. Boțocan; — din Conțești (j. Teleorman): George B. Cocos secretar și cantor; — din Rădăuți (j. Dorohoi): Gr. Herțanu, Vas. Inzic, Ion G. Butnariu, Grig. Grigoraș și Ion Prisov; — din Ungurei (j. Sibiu): Oana Viñarsar; — din Dabuleni (jud. Romanați): Ion M. Burcheciu Dum. A. Preduș, Stan Riza, Anghel Bugarschi, Gh. I. Soldat, Dionisie Dragomir; — din Basești: Cătălina Iacobescu; — din Cristești (j. Iași): Plevit V. Pavel; — din Tiha Bârgăului (j. Năsăud): Vas. Dodul, G. Județ; — din Prundul Bârgăului: Angelina Laza, Vasile Gâvan; — din Bistrița Bârgăului: Nic. Baci și Stefan Rusan; — din Răușeni (jud. Botoșani): Onofrei Sălvăstru cu soția Natalia și Corduneanu.

Spre știre. — Văzând stăruitoarele cereri a unor și altor frați credincioși cari s-au înștiințat pentru intrarea în »Oastea Domnului«, am făcut loc larg în acest număr pentru toți cățăi mai erau înștiințați aici și nu veniseră la rând să fie puși în foaie. Acum i-am pus pe toți, (*o parte vezi în »Lumina Satelor«*), dorind ca să fie mulțumiți, și mai ales dorind dela D-zeu ca această publicare să fie pentru ei ca un sărbătoresc și sfânt legământ, a se ține de purtările ce se cer unui ostaș al Domnului.

Primeste-i, Doamne, pe toți în legiunile dreptilor ce te ascultă și urmează chemările și povetile Tale. N'ai bătut în zadar la inima acestora. Umple inima lor totdeauna de dragostea cea către Tine; ferește-i de urâtele gânduri și simțăminte ale pizmei sau urei față de alții frați creștini; ține departe dela ei slabiciunea trufiei, a mândriei deșarte; ajută-le să cucerească pe cei din jur prin zmerenia lor, prin curațenia vieții și prin blândețea duhului lor...